

KOSMONOSKÝ zpravodaj

Informační list Kosmonos a Horních Stakor

prosinec 2020

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, milí Kosmonosáci,

blíží se závěr roku 2020. Troufnu si napsat, že to byl bezpochyby nejtěžší rok v samostatné historii České republiky. Koronavirus, který se rozšířil po světě, zasáhl životy nás všech. I těch, kteří nemoc COVID-19 neprodělali. Ze dne na den mnozí přišli o práci, výdělek, někteří i o své blízké. Na druhou stranu se ukázala lidskost mnohých z Vás, kteří naprosto nezištně šli roušky, rozvázeli jídlo potřebným, pomáhali s nákupy i jinými věcmi. Vzedmula se obrovská vlna solidarity, která přetrvává. Jsem šťastný a pyšný, že mnohé z Vás znám a nesmírně si Vás vážím. Chtěl bych Vám za všechno poděkovat. A věřte mi, že my jako radnice, se snažíme Vám vytvořit krásné místo k žití, abychom Vám alespoň trochu vyjádřili naše díky, jak skvělí spoluobčané jste.

Nechci rekapitulovat, co všechno se městu podařilo opravit, zprovoznit... ale věřte mi, že nebýt Vás, mnohé věci bychom ani nedokázali. Jste prostě skvělí. Do roku 2021 bych Vám popřál to nejdůležitější: hodně zdraví, klidnou mysl a hodně spokojenosti. Víím, že zdaleka nejsme z koronavirové situace venku, ale pokud k sobě navzájem budeme ohleduplní, hlavně co se týče hygienických doporučení, věřím, že se nám vše zdárně podaří překonat. I když nás stále ještě čeká kus práce a hlavně trpělivosti. Milí Kosmonosáci, přeji Vám krásné Vánoce, naplňte je radostí a časem stráveným se svými blízkými. A věřím, že se v roce 2021 budeme potkávat nejen na všech akcích, které pro Vás plánujeme, ale hlavně, že za rok v prosinci si budeme moct říct: **JE TO ZA NÁMI, ZVLÁDLI JSME TO!** Ještě jednou Vám z celého srdce děkuji.

PharmDr. Eduard Masarčík, starosta.

Vánoční atmosféru v Kosmonosích fotil Martin Veselý

Architekt Ing. Ivan Marek představil zastupitelům města Kosmonos studii volnočasového areálu včetně jeho kompletního využití. Jak by měl celý areál vypadat, jaká by měla být spolupráce se sousední obcí Bradlec a jakou úlohu v realizaci projektu má Nadační fond Škoda Auto, to si můžete přečíst uvnitř Zpravodaje. Prohlédnout si můžete také fotografie.

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ LOKALITY POD ZÁMKEM

Slavnostní otevření dokončení druhé etapy rekonstrukce v lokalitě Podzámecká. Zleva Zdeněk Pernica (COLAS CZ, a.s.), místostarosta Mgr. Petr Boubín, starosta PharmDr. Eduard Masarčík, Ing. Jan Lukšo (COLAS CZ, a.s.), Ing. Miroslav Havlas (VAK) a Ing. Petr Špinko (technický dozor). Fotil Ing. Michal Šimon

Druhá etapa rekonstrukce lokality Pod zámkem je u konce. V úterý 8. prosince proběhla přímo na místě předjímka od dodavatele, společnosti COLAS cz a také kolaudace. Investici ve výši 15,7 milionů korun kompletně hradilo ze svého rozpočtu město Kosmonosy.

Největší novinkou v této lokalitě je zjednosměrnění komunikací od ulice Karla Veselého. Část ulice Tyršovy bude možné využít jen pro jízdu do kopce. Ulici Podzámeckou pak opačným směrem. V této lokalitě probíhala rekonstrukce stávající kanalizace a také povrchů.

CENA ZA SVOZ KOMUNÁLNÍHO ODPADU - ZŮSTÁVÁ NA DESETIKORUNĚ

Každým rokem rostou ceny za svoz komunálního odpadu a jeho zpracování v Kosmonosích. Cena pro občany ale i na příští rok zůstává na pouhých deseti korunách. „Je třeba si ale uvědomit jednu důležitou skutečnost,“ apeluje místostarosta Mgr. Petr Boubín. „Totiž, že cena za odvoz komunálního odpadu je závislá od jeho množství. To se dá snížit za předpokladu, že budeme všichni odpad pečlivě třídit a v případě bioodpadu využívat nádoby

na bioodpad a neumísťovat tříděný a bioodpad do nádob na komunální odpad. Tak za něj skutečně můžeme ušetřit a tyto finance dále využít pro rozvoj našeho města.“ Pro váš přehled uvádíme ve Zpravodaji informace, jak se finanční situace kolem odpadu vyvíjí. Od roku 2015 do současnosti. Údaje nám poskytl ekonomický odbor kosmonoského úřadu. Jak je patrné, náklady na odvoz komunálního odpadu každý rok prudce stoupají.

Rok 2015

Příjmy z poplatků: 2,177.725 Kč
Příjmy Ekokom: 531.969 Kč
Výdaje: 4,244.080 Kč

Rok 2016

Příjmy z poplatků: 2,183.940 Kč
Příjmy Ekokom: 518.866 Kč
Výdaje: 3,806.351 Kč

Rok 2017

Příjmy z poplatků: 2,305.287 Kč
Příjmy Ekokom: 556.616 Kč
Výdaje: 3,827.758 Kč

Rok 2018

Příjmy z poplatků: 2,368.592 Kč
Příjmy Ekokom: 630.782 Kč
Výdaje: 5,946.777 Kč

Rok 2019

Příjmy z poplatků: 2,416.203 Kč
Příjmy Ekokom: 660.847 Kč
Výdaje: 7,244.585 Kč

Rok 2020 - předpoklad

Příjmy z poplatků: 75.000 Kč
Příjmy Ekokom: 727.000 Kč
Výdaje: 9,000.000 Kč

Uvnitř čtete

Vánoční tradice
v Kosmonosích ... 2

Život v mateřské
škole ... 2

Rozhovor s radním
JUDr. Ladislavem
Řípou ... 3

Studie volnočasového
areálu ... 4

Intenzivní spolupráce
s nadačním fondem
Škoda Auto ... 5

Zábavné hodiny
pro děti ... 6

Nový betlém
pro naše město ... 6

S autokrosařem
Petrem Bartošem ... 7

To nejlepší z pořadu
Za zrcadlem ... 8

O dalších investičních akcích jen ve zkratce. Od začátku prosince jsou průjezdné Horní Stakory. Jen na místních komunikacích probíhaly ještě dokončující práce. Na cyklostezce Příčná – Radoučská spojka pak probíhá výstavba zárubní zdi a drenáží. S dokončením stavby se počítá v květnu 2021. (pp)

ŽIVOT V MATEŘSKÉ ŠKOLE – LETOS SE JEŠTE NEZASTAVIL

Život v Mateřské škole Kosmonosy se ani v nouzovém stavu, který vláda vyhlásila od 5. října kvůli zhoršené epidemické situaci, nezastavil. Naopak. Školka vůbec nezavřela. „Byla k dispozici pro rodiny, které to potřebovaly. Ráda bych proto poděkovala zaměstnancům za jejich nasazení, že se nikdo nebál a mohli jsme fungovat,“ pochvalovala si ředitelka Bc. Jana Křížková. Mateřská škola v září zahájila s novým vzdělávacím programem. S názvem Putujeme za poznáním. Děti od tří do sedmi let se v něm učí všemu možnému, hlavně hrou a pro ně radostnou formou. Každá třída má navíc vlastní vzdělávací program. Kdo a má zájem se dozvědět o projektu víc, a vědět co se v každé třídě dělá, má samozřejmě možnost vše najít na našich nových webových stránkách www.mskosmonosy.cz,“ upřesnila Bc. Jana Křížková. Školka má aktuálně naplněnou kapaci.

Také ti nejmenší se seznamují s vánočními zvyky.

Osm tříd navštěvuje na 200 dětí. Program Putujeme za poznáním nebyl ovšem jedinou aktivitou pro děti. Školka se zapojila ve spolupráci se vzdělávacím institutem Středočeské-

ho kraje do projektu Živá zahrada. „Institut nám například poskytl visutý záhon a kompostér, kde se děti učí pěstovat květiny. Podařilo se nám vysázet i pár nových stromků. Děti se

učí zahradničení a vztahu k přírodě. Také kosmonoské mateřské školy se ovšem dotkla nejrůznější protikoronavirová opatření. Provozni zaměstnanci museli a musí používat roušky a také pochopitelně dbát víc, než kdy jindy, na hygienu. Pokud to šlo, trávily čas na zahradě nebo při vycházkách po okolí. Tam ale bylo snahou vyhýbat se ostatním lidem. „Pokud se někdo dostal do karantény, museli jsme vytrasovat jeho pohyb, nechat personál doma, vysvětlit to všem rodičům. Je to prostě kolotoč. Už se nám to stalo ve třech případech,“ říká ředitelka školky. Rouškový režim důsledně dodržoval také personál kuchyně. Díky tomu nebyl problém se stravováním dětí. Děti se připravují na vánoce. Chystají se pro ně nadílky ve třídách. „Rodiče letos musí účast na besídkách oželeť. Rozhodně ale podporujeme a dál budeme u dětí podporovat vánoční zvyky a obyčeje,“ upřesnila Bc. Jana Kříž-

Děti z kosmonoské mateřské školy pomáhaly se zdobením vánočního stromu

ková. Děti vyrobily spoustu dárek pro sestřičky do Klaudiánovy a Psychiatrické nemocnice Kosmonosích a také pomohly s vánoční výzdobou na Černinském náměstí a stromu v Psychiatrické léčebně. (pp)

VÁNOČNÍ TRADICE V KOSMONOSÍCH

K vánočním tradicím v Kosmonosích přispěla za svou již stopadesátipětiletou existenci v nemalé míře Osvětová beseda. Zejména v době adventu připravovala různé akce, aby naladila občany na nadcházející Vánoce se spoustou očekávání.

Vánoční koncerty v zrcadlovém sále zámku

Od osmdesátých let pořádá Osvětová beseda vždy před vánočními svátky v Zrcadlovém sále koncerty s vánoční tematikou. Návštěvníci si k dotvoření atmosféry přinášeli zvonečky a místo potlesku zvonili. Na vánočních koncertech vystupovali také známí umělci a soubory. K příjemným zážitkům a vánoční atmosféře pochopitelně přispívá i krásné prostředí Zrcadlového sálu zámku, výborná akustika. Atmosféra při koncertech je působivá.

Mikulášské setkání seniorů

Od roku 2004 pravidelně pořádala Osvětová beseda v předvánočním čase pro starší občany našeho města Mikulášské setkání s programem a občerstvením. Lidé se rádi setkávají se známými, popovídají si mezi sebou, pobaví se a rádi ochutnají nabízené pohoštění. K významu akce přispívalo vystoupení zástupců města. Pro seniory byl vždy připraven kulturní vánočně zaměřený program. Vystupoval Dětský pěvecký sbor ze Základní školy Kosmonosy, mažoretky Pomněnky Sokola Kosmonosy, častým hostem byl harmonikář Antonín Zakonov. Hrál známé české písničky. Senioři si rádi zazpívali a někteří i zatančili.

Vánoce v Loreti

Pořádaly se také „Vánoce v Lo-

retě“. Uskutečnily se na volném prostranství před ambity. Během let se v kulturním programu střídaly různé soubory. Mladoboleslavský žesťový soubor hrál vánoční koledy, členové Pěveckého sboru Boleslav vystupovali s vánočním pásmem koled a recitací s tematikou vztahující se k nadcházejícím Vánocům. Podařilo se zajistit hudební skupinu Řemdiš s programem středověké vánoční hudby. Účinkující vystupovali v dobových kostýmech a hráli na dobové hudební nástroje, dnes již málo nebo téměř neznámé. Často vystupovaly známé osobnosti a zamýšlely se nad významem Vánoc. Velice oblíbený a působivý byl vždy Živý Betlém

v podání folklorního souboru Furiant z Malé Bělé v dobových kostýmech. Prostor s jesličkami byl nasvícený a k Ježíškovi přicházeli poutníci s dárky. Ježíška představovalo živé malé miminko. Po kostymovaných poutnicích, kteří se přišli poklonit Ježíškovi a přinášeli mu potřebné věci, přicházeli také návštěvníci zejména s malými dětmi, aby se zblízka podívali na Ježíška v jesličkách. Lidé si společně zazpívali známé vánoční koledy. K hezké atmosféře této akce přispěl nasvícený prostor Lorety. V kapli sv. Martina byl postavený Betlém a pro zahrátí si návštěvníci dávali svařené víno, čaj a ochutnávali vánoční cukroví, popovídali si

se známými a přáli si hezké vánoční svátky.

Vánoční výstava

V roce 2000 i 2004 uspořádala Základní organizace Českého svazu žen Kosmonosy v Loreti v kapli sv. Martina dvoudenní Vánoční výstavu, kterou chtěla přiblížit vánoční atmosféru, vánoční zvyky. Byly vystaveny různé vánoční dekorace, aranžovaná výzdoba a ruční práce členek, vztahující se k tomuto období. Nechybělo ani ochutnávání vánočního cukroví, vánoček a dalšího pečiva, které členky připravily. Prostorem zněly vánoční koledy. V roce 2005 Muzejní spolek, krátce po otevření muzea v zámku, připravil vánoční výstavu. K vidění byly darované i zapůjčené předměty spojené s vánoční tematikou. Spousta starých formiček a dalších pomůcek k pečení vánočního cukroví, různé historické formy na pečené dobroty. Dále byly k vidění vánoční ubrusy, ubrusky, historické ozdoby na stromček, různé aranžované vánoční výzdoby, doma tvořené drobné dárky. Také byly vystaveny historické hračky. K ochutnání bylo velké množství druhů vánočního cukroví, chybět nemohly ani vánočky. Tradiční pak bývala na Štědrý večer v kostele Povýšení Sv. Kříže v Kosmonosích hojně navštěvovaná „Půlnoční“.

Rozsvěcení vánočního stromu

V posledních letech město zavedlo na začátku adventu tradici „Slavnostního rozsvěcení vánočního stromu“ s kulturním programem. Bohužel, letos to kvůli opatřením nebylo možné. Chyběly také další aktivity. Vánoční strom je živý, před lety k tomuto účelu vysazený smrk mezi Černinským náměstím a ulicí Debrskou. Součástí této akce bývaly na Černinském náměstí Adventní trhy, doprovozené kulturním programem. Včet-

ně slavnostně nasvícených dřevěných stánků. Největší zájem býval o typické občerstvení – včetně svařáku a piva. Pro děti město připravovalo Mikuláše s různými atrakcemi.

PROVOZ V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ

Na základě aktuálních nařízení vlády a s přihlédnutím k provozní době je od úterý 8. prosince zase čtenářům otevřena Městská knihovna, a to v klasických výpůjčních hodinách. Samozřejmě s přihlédnutím k aktuálně platným hygienickým opatřením: - při vstupu je potřeba použít dezinfekci na ruce, - během návštěvy knihovny je nutné mít ústa a nos po celou dobu návštěvy zakryté, - je třeba dodržovat odstup od ostatních minimálně dva metry, - v knihovně mohou být současně maximálně dva čtenáři v jednom okamžiku.

V souvislosti s tím je třeba omezit vaši návštěvu maximálně na 15 až 20 minut. K vráceným knihám je potřeba i nadále se chovat jako k možnému zdroji nákazy. Proto jsou i nadále umístěny na dva dny do „karantény“. Poté jsou znovu k dispozici dalším čtenářům. (dj)

STANOVIŠTĚ NÁDOB PRO BIOODPAD

Svoz bioodpadu z domácností a ze zahrádkářských osad na území města probíhá od března do listopadu. V zimním období probíhá pouze svoz 1100 litrových nádob rozmístěných na veřejném prostranství na stanovištích: Zahradní ulice, Jana Bubna, Pod koupalištěm, Bradlecká, Jizerská a u Vodojemu a to 1x za 14 dní v úterý v termínech 15.12.2020, 5.1., 19.1., 2.2. a 16.2. 2021. Pravidelný svoz bionádob z domácností bude obnoven 2. března 2021.

UZAVŘENÍ SBĚRNÉHO DVORU

Sběrný dvůr Sever v Mladé Boleslavi je aktuálně uzavřen. Platí to až do 27. prosince letošního roku. Důvodem je rekonstrukce váhy v tomto zařízení. (dj)

SOUČASNÁ DOBA DOKONALE ODKRÝVÁ CHARAKTERY LIDÍ, ŘÍKÁ RADNÍ A ŘEDITEL KLAUDIÁNOVY NEMOCNICE JUDr. LADISLAV ŘÍPA

Do Kosmonos se JUDr. LADISLAV ŘÍPA přestěhoval před pěti lety ze sousední Mladé Boleslavi. Původně ale pochází z Benátek nad Jizerou. Od roku 1990 působil v advokacii. V roce 2003 začal jako právník pracovat pro Klaudiánovu nemocnici, kde se o tři roky později stal jejím ředitelem. S příchodem doktora Davida Ratha do vedení Středočeského kraje tuto pozici opustil. Dál fungoval jako advokát a pracoval hlavně pro město Mladá Boleslav. V roce 2016 se na post ředitele mladoboleslavské nemocnice vrátil a je jím dodnes. Stejně jako radním města Kosmonos.

Jak jste vlastně vnímal Kosmonosy před tím, než jste se do města přestěhoval?

„Pamatuji celou tu historii. Jako advokát jsem zastupoval různé klienty. Vnímal jsem také, jak se Kosmonosy osamostatnily od Mladé Boleslavi, jak se tady budovala radnice, město se rozšiřovalo. Měl jsem a mám tu pochopitelně řadu přátel a kamarádů, kteří tu bydlí.“

Do Kosmonos jste přišel před pěti lety. Co vás přimělo k tomu, abyste se zapojil do činnosti pro město?

„Musím začít ze široka. Už v Mladé Boleslavi jsem pomáhal s řadou věcí pro rozvoj Kosmonos. Pracoval jsem na Středočeském kraji, byl jsem členem zdravotního výboru, působil jsem v dozorčí radě Zdravotní pojišťovny Škoda. Měl jsem tak možnost vnímat město i celou jeho strukturu. A ještě než jsem se do Kosmonos nastěhoval, pomáhal jsem vlastně celou dobu současněmu starostovi. S Eduardem Masarčíkem nás pojí dlouholeté přátelství. Známe se pětadvacet let, což je poměrně dlouhá doba. Vlastně celou tu dobu, co on byl zapojen do komunální politiky, jsme společně některé věci řešili a konzultovali. Když byly před dvěma lety komunální volby, domluvili jsme se, že to zkusíme společně. Já jsem se zapojil do struktury sdružení, které tu jako nepolitická organizace kandidovalo. Především proto, že lidé na kandidátce jsou všechno kosmonoští patrioti. Bylo mi tak ctí, že jsem mohl po tak krátké době, co jsem se přistěhoval, se mezi ně dostat.“

Co vás jako vůbec první z města oslovilo?

„Hlavní, co už od nastěhování vnímám, je, aby Kosmonosy byly rezidentním bydlením. Říkali jsme si, že chceme, aby Kosmonosáci, co tu žijí, a jsou patrioti, tady měli po všech stránkách co nejlepší podmínky k životu. Aby jim tady dobře fungovala škola, měli příjemné prostředí pro sport a volnočasové aktivity, aby děti našly bezpečné využití pro svou činnost. K tomu všemu patří také krás-

né okolí zámku, kde škola funguje, a také koupaliště s oborou, jako základní volnočasová oddychová zóna. Přáli bychom si také, aby podobná zóna vznikla i z prostoru nad motokrosem. To je zase hezký kus přírody, který si určitě zaslouží naši pozornost. Zkrátka, aby se prostor pročistil, zůstalo tam co nejvíc přírody a mohly tam třeba maminky s kočárky. Mohly si tam udělat piknik a měly vlastně na hranici města hezkou přírodu.“

Mimochodem, kam právě vy chodíte v Kosmonosích relaxovat?

„Kosmonosy nejsou tak velké a tak chodím. Máme dva psy, vezmu je a jdu se s nimi projít. Z jedné strany mohu jít třeba směrem ke koupališti, pak čtvrtí pod oborou a kolem zámku. Nebo to vezmu z druhé strany kolem hřbitova dolů na motokros. Prostě se snažím po městě chodit, co to jen jde. Rád to obcházejím, abych věděl, co se kde děje, co kde máme poškozeného, co a jak funguje. Tím, jak po Kosmonosích chodím pěšky, to vlastně všechno nejlíp vnímám.“

V našem rozhovoru ale velice rád zmíním i vaši hlavní profesi – totiž práci ředitele nemocnice v Mladé Boleslavi. Mimochodem, dá se časově skloubit s pozicí radního, kterou v Kosmonosích zastáváte? Propojit oboje musí být přece časově nesmírně náročné.

„Náročné to určitě je. Na druhou stranu člověk má radost z toho, když může určité věci posouvat vpřed. V každém případě práce radního není jednoduchá. Je spíš zodpovědná, než časově náročná. Máme uvolněného místostarostu, napůl sice neuvolněného starostu, který sem ale stejně každý den chodí a řeší věci. V Kosmonosích je velmi funkční úřad. Tvorí ho vlastně sami profesionálové. Tím, jak je tady lidí málo, musí svoji práci stoprocentně zvládat. Troufnu si říct, že vědí, co mají dělat, jaké jsou jejich úkoly, kompetence a možnosti. V tomto směru je to i pro mě trochu jednodušší. Agenda není tak široká. V případě záležitostí, které má rada ze zákona v kompetencích, to díky letitým zkušenostem dokážu rychle vstřebávat.“

Mimochodem, jak se vůbec člověk stane ředitelem nemocnice?

Od roku 2003 jsem začal pro nemocnici pracovat jako advokát a řešil jsem nejprve její právní věci. Následně jsem se stal členem představenstva nemocnice. Ta práce mě oslovila a hlavně bavila. Mimochodem moje maminka je původním povoláním zdravotní sestra. V nemocnici dělala vlastně až do důchodu. Navíc bývalý ředitel nemocnice Ing. Langer byl rodný přítel. S naší rodinou měl velmi úzké vazby. K nemocnici jsem tak vždy nějaký vztah měl. Zjistil jsem, jak ta práce je důležitá a má smysl.“

To je asi nejvíce vidět v současné době ...

„Máte pravdu. Současná doba covidová ukazuje a myslím, že spouště lidem v tomhle otevřela oči v tom smyslu, že zdraví opravdu vnímají na prvním místě a že to není jen proklamace, ale hlavně realita. Mě ta práce hrozně bavila a baví. Proto taky po osmi letech, kdy jsem byl mimo nemocnici, mi to chybělo. Po tu dobu jsem byl alespoň ve zdravotním výboru Středočeského kraje a v do-

zorčí radě ZPŠ. Měl jsem díky tomu do zdravotnictví stálý vhled. V nemocnici zůstala spousta lidí, kteří jsou mými přáteli, mám s nimi fajn vazby. Jedná se lékaře, zdravotní sestry i ostatní personál. Když v listopadu 2016 přišla možnost se do vedení nemocnice vrátit, samozřejmě jsem neváhal. Znovu jsem do toho vstoupil a jsem rád, že tu práci, která mě moc baví, dělám.“

Co vás nejvíce motivuje?

„Nejvíce mě motivuje, že tu nemocnici potřebujeme úplně všichni. Když se narodíme, kdykoliv má někdo zdravotní problémy, v posledních chvílích života. Pokud má někdo nemocné děti, rodiče, skupinu lidí kolem sebe, vždy do toho nastoupí nemocnice. Zásahuje do všech rodin, které tady v regionu jsou. Dřív nebo později ji potřebuje úplně každý. Snažím se proto nemocnici řídit tak, až ji jednou sám budu potřebovat, nebo kdykoliv z mých blízkých, abych se mohl spolehnout a věděl, že když mě tam přiveze sanitka, převezme si mě kvalifikovaný personál. A bude vědět, co se mnou a postará se o mě v mezích možností, které bude můj stav vyžadovat. Beru to tak, že je to organizace sloužící nám všem, co tu jsme. Buď bude fungovat dobře a pak máme nějakou jistotu. V opačném případě, když by fungovala špatně, se ta naděje pochopitelně zmenšuje.“

První váš nástup do ředitelského křesla byl ale spojený s dobou, kdy nemocnice byla ve velké finanční ztrátě. Vnímal jste jako výzvu vrátit ji do plusových čísel?

„Samozřejmě výzva to byla. Jako spousta jiných věcí. Tvrdím, že základ jsou lidi. Kvalitní tým, který v té nemocnici je. Tým, který se dokáže o lidi co nejlépe postarat. Nemocnici jsem přebíral se ztrátou kolem 110 milionů korun. Dnes jsme třetím rokem mírně v plusu. Jsme ale veřejnoprávní nemocnice. Nesmíme hospodařit špatně. To primární, co ale musíme zajistit, je kvalitní služba pro případ, že nás pacient potřebuje. To je úplně nejzákladnější úkol veřejnoprávní nemocnice.“

Často zmiňujete lidi kolem sebe. Důležitost, aby fungovali jako tým. Současná doba vás v nemocnici asi všechny dokonale prověřila. Vnímáte to tak? „Současná covidová doba je dobrá v tom, že odkrývá v mnoha lidech jejich skutečné charaktery. Já musím říct, že naprostá většina zaměstnanců nemocnice vidí, že je potřeba zabrat. Přestože to bolí, je to náročné, jsou unavení. Pracovat například celý den v ochranném obleku je opravdu pro všechny velmi těžké. Ty lidi to stejně zvládnou, do práce přijdou a o nemocné se postarají. Mám obrovský respekt ke všem, kteří tu práci dělají. Tady se musím vrátit k předchozí otázce. Samozřejmě k tomu, aby mohli dostávat co nejlepší odměnu je potřeba, aby nemocnice byla ekonomicky zdravá.“

Označení covid 19 nás provází doslova na každém kroku. To už vůbec nemluví o vás, jako řediteli nemocnice. Jaká pro vás byla doba na jaře a jaká je teď? Budli jste se s hrůzou, jaká čísla zase uslyšíte?

„Určitě to nebylo a není probouzení se s hrůzou, ale s respektem. S obrovským respektem k tomu, co se děje. S tím, že jsme na všechny ty

situace teoreticky připravení. Máme příslušné vnitřní předpisy a své postupy. Samozřejmě ve chvíli, kdy se objeví taková hromadná záležitost, vyžaduje to operativní každodenní řízení. Na jaře jsme přijali, zorganizovali a udělali všechna opatření. Naštěstí to téměř vůbec nebylo třeba. V jarních měsících jsme v mladoboleslavské nemocnici neměli žádného covid pozitivního pacienta. V dobrém jsme nemocnici dokázali ubránit. Dokázali jsme ubránit naše zaměstnance tím, jak jsme zorganizovali práci a směny na jednotlivých odděleních.“

Předpokládám ale, že s nástupem druhé vlny byla situace jiná?

„Na začátku září čísla dramaticky narostla. V současné době každý den řešíme, jak postavíme směny jednotlivých oddělení. Chybí tak v průměru 150 lidí denně. Kvůli pozitivním testům na covid 19 a karanténě. To znamená chronický nedostatek personálu v nemocnicích. Na druhou stranu některá oddělení v nemocnici jsou omezená. Například sestřičky z očního se najednou staraly o pacienty interně. Ty holky všechno zvládly úplně skvěle. Nejen ony, prostě všichni možní další, kteří se do toho zapojili. Pro řadu těch zaměstnanců to jsou věci nové a hlavně jiné. Vyžadují hodně energie, snahy, odříkání a přemáhání. Obdivuji, jak se naprostá většina z nich k tomu postavila čelem. Prostě to berou tak, že je to potřeba a musí tu práci udělat, protože je nikdo jiný nezastoupí.“

Jakou prestiž vlastně Klaudiánova nemocnice v České republice má? Řada věcí se zmodernizovala, to je vidět. Tu prestiž ale člověk jako laik nedokáže dost dobře posoudit ...

„Já doufám, že má nemocnice dobré jméno. Jedna věc stoprocentně svědčí o její kvalitě. Jako jediná okresní nemocnice v České republice je zařazena mezi urgentní příjmy prvního typu, kde jsou vlastně jen dvě kategorie. Urgentní příjmy 1A, kde jsou traumacentra největších nemocnic v této zemi. Pak jsou čtyři nemocnice toho nejvyššího typu tzv. běčkové. Karlovy Vary, Pardubice, Jihlava a právě Mladá Boleslav. To jsou krajská zařízení a my jako jediní v podstatě okresní. Na to jsme velmi hrdí, že jsme se - řečeno sportovní terminologií - do té extraligy propracovali.“

Čím je to dané? Máte proto vysvětlení? „Je to dáno tím, že máme skvěle zorganizovaný urgentní příjem. Máme jeho skvělé vedení a vybavení na to, abychom pacientům mohli rychle diagnostikovat jejich obtíže. To je vlastně smysl urgentu, že se o vás někdo co nejlépe postará a posune vás po odborném vyšetření k další péči. Nebo vás v tom lepším případě pustí domů, protože se naštěstí nejedná o nic vážného. Naš urgentní příjem je zkrátka klíčovým místem nemocnice. A jsme opravdu hrdí na fakt, že jsme v extralize urgentních příjmů. Žádná jiná nemocnice naší velikosti a typu se do ní neprobojovala. Jen my.“

Kam chcete nemocnici ještě posunout? Co je pochopitelně na první pohled vidět, to je nedávno otevřený parkovací dům ...

„Parkovací dům vlastně představuje investici z nouze. Nemocnice by primárně měla investovat do zdravotnických provozů, přístrojů a vybave-

ní technologií. Parkovací dům se postavil proto, že nemocnice je v centru města a další místa na parkování tu nejsou. Obrovský dík v tomto směru patří městu. Jak primátor Nwelati, tak náměstek Bouška se velmi zasazovali o to, aby ta stavba vznikla. A také o to, že v případě ztrát, které nesporně ten parkovací dům bude mít, je bude město společně se Středočeským krajem hradit. Obrovská pomoc kraje i města pro nemocnici znamená, že nemusíme z nemocničních peněz vydávat ani korunu. Výstavba se hradí z úvěru. Ten by se pak měl hradit z příjmů a o to, co bude chybět, se podělí město a kraj. Je to pro nás zkrátka významná investice, která ovšem žádným způsobem neomezila chod nemocnice. To je pro nás samozřejmě to nejdůležitější.“

Pomalou se blíží rok 2021. Co byste si pro něj přál? Ať už jako radní Kosmonos nebo i z pozice ředitele nemocnice?

„Určitě bych si přál, abychom v roce 2021 překonali současnou epidemii, která zasahuje do života úplně každého. My v nemocnicích bohužel vidíme ty stinné stránky vážných případů. Úmrtí a v lepším případě to, co všechno stojí za úsilím, aby někteří lidé zdárně tuto nemoc překonali. Primárně si přeji, jako vždy, abychom byli všichni zdraví. S tím souvisí i ta epidemie, která tu řadí. A rok 2021 v Kosmonosích? Aby se nám společně podařilo prosadit a dotáhnout hlavní úkoly, které máme. To znamená začít stavět sportovní halu a úpravu volnočasového areálu. To se týká vodních prvků v místech původního koupaliště, protože řadu věcí už jsme letos zrealizovali. Zase jsme areál posunuli o kousek dál. Chtěl bych, abychom se hlavně postarali o to, aby pro další rozvoj Kosmonos stále tak skvěle jako doteď fungovala škola a školka. Jde ale o to, abychom zajistili do-

statečnou kapacitu, aby i v dalších letech tato klíčová zařízení pro naše děti fungovala dobře.“

**PAVEL PETR,
fotil JAKUB FRANTIŠEK TOMEK**

STUDIE VOLNOČASOVÉHO AREÁLU V KOSMONOSÍCH

Jedním z bodů posledního jednání zastupitelů města Kosmonos bylo také představení studie volnočasového areálu. Je dílem Zahradní architektury Martinov pod dohledem Ing. Ivana Marka. Ten také představil vítězný návrh a prezentaci v klubovně dobrovolných hasičů také vedl. Projekt začal vznikat před půl rokem, kdy lidi kolem Ing. Marka oslovili zastupci Nadačního fondu Škoda Auto spolupracující s městem Kosmonosy.

„Oslovili nás s požadavkem, abychom vytvořili studii přírodního volnočasového areálu Kosmonosy,“ vzpomíná na prvopočátek spolupráce nejen s Nadačním fondem, ale hlavně městem Kosmonosy Ing. Ivan Marek. Základní součástí areálu je koupací část včetně dalších deseti hektarů pozemků, od obory přes přiléhající plochy. „Půl roku jsme se tak věnovali studii a analýze podkladů. Zjišťovali jsme požadavky města, chystali funkční a hlavně realizovatelnou studii. Víme, že od devadesátých let vznikly další dvě nebo tři studie, se kterými se nepracovalo a nebo se zjistilo, že nejsou proveditelné.“

Dohromady se jedná o deset hektarů městských pozemků. Pro konečný projekt jsou rozdělené podle charakteristických biotopů na čtyři lokality. Navíc s propojením přes

ve způsobu hospodaření i ve vztahu, který bude vyhovovat z hlediska rekreačního a ekologického.

„Samotné biotopy jsme hodnotili z hlediska kvality, perspektivy a stability. V nejbližším okolí jsme se zabývali také konkrétním stavem současné zeleně. Na vegetačních prvcích pak musíme ocenit, že řada z nich je stabilizovaná. Ať horní louka nebo starší přilehlý porost má opravdu svou ekologickou hodnotu i stabilitu.

končí projektová dokumentace, mělo by se na něm a jeho centrální části začít pracovat. Pak přijde na řadu část určená pro parkování. Včetně vybudování zázemí pro provoz samotného objektu. Areál by měl být propojený do tenisového areálu, kde by mělo vzniknout ideální místo pro vyhlídku. Součástí připravené analýzy byl také průzkum na dobrých dvaceti funkčních biotopech na území České republiky. „Celkem jich je asi třicet, většinu z nich se tedy podařilo ve spolupráci s městem Kosmonosy zmapovat. Zjišťovali jsme možnosti – pozitiva i negativa. Abychom se vyvarovali chyb, kterých se dopustili naši předchůdci. Už jsme také neřešili žádnou předchozí verzi. Třeba týkající se nerezových bazénů a podobně. Prostě jednoznačné zadání bylo vytvořit přírodní biotop. S nadsázkou se dá říct něco na pomezí koupaliště a přírodního rybníku. Snažíme se o funkční věc, ne o nějaký polotovar, který by se postupně dopracovával,“ zmínil Ing. Ivan Marek.

Po zkušenostech z podobných areálů by padesát procent plochy mělo být určeno na koupání a druhých padesát procent jako regenerační zóna. V ní, díky biologickým pochodům, bude probíhat filtrace a čištění. Aby tam nebylo nutné umístit tolik technologie. Cílem města není,

aby volnočasový areál vydělával a byl přístupný za peníze. Hlavním smyslem je, aby ho využívali místní a pro ně byl volně přístupný. Jako první tak bylo potřeba spočítat, kolik lidí by se mohlo v jednu chvíli koupát, aby nedocházelo ke znečištění a znehodnocení vody. Propočty ukázaly, že najednou by ve vodě mohlo být až osmdesát lidí. Bez toho, že by se voda zkazila. „Když to řeknu jed-

Aktuálně se chystá realizace veřejného osvětlení. Bude následovat příprava vodního prvku s nástupními plochami a zpřístupnění kdysi tolik oblíbeného ostrůvku. S plavebními zónami a drahami. „Aby to fungovalo, jak může. Zbytek je tvořen vegetací, která částečně funguje ve vodě jako čistící záležitost. Částečně také vegetace pomáhá dětským hrám. Mezi tím regeneračním bazénem a koupací plochou pro děti bude nějaká cesta džunglí. Aby děti neměly jen tu vodu, ale i něco dalšího. Podobné by to mělo být v horní části volnočasového areálu,“ upřesnil Ing. Ivan Marek. Uvnitř areálu vzniknou také převlékárny, pískoviště, bahnoviště a další drobné herní prvky. Právě dětské hřiště se rozšiřuje. Zmíněné pískoviště se nachází v prostoru bývalého brouzdaliště. Tam se počítá také s granulovanou dopadovou plochou. Projekt myslí rovněž na rozšířené prostory pro občerstvení. Další užitečnou záležitostí by mělo být griloviště. Několik variant ještě nabízí prostor na vrcholku kopce. V současnosti je tam nakreslen labyrint. To je ale věc, která ještě není stoprocentně doladěná. Je to jedna z ploch, kde ještě bude záležet na dalších diskuzích a nápadech. Zkrátka nepřijdou ani senioři, kteří nechtějí být centrem pozornosti. Dočkají se například cvi-

noduše, ve volnočasovém areálu by se mohlo v jeden den rekreovat kolem tří set lidí. To si myslíme, že je maximum, co plocha snese. Tomu přizpůsobujeme také další věci. Není úplně žádoucí, aby tam těch lidí bylo moc. Mám jeden příklad z Liberce, kde jsme vybudovali dětské hřiště. Zalíbilo se všem a hromadně tam začali jezdit maminky s dětmi i z druhé strany Liberce. Najednou ti, co v okolí bydleli, byli zděšení a psali petice, že nechtějí, aby tam taková zátěž byla ... V Kosmonosích prostě nechceme vybudovat regulérní komerční koupaliště. Tomu jsou přizpůsobené také nepříliš velké parkovací kapacity,“ vypočítal Ing. Ivan Marek.

Snahou všech zainteresovaných stran je také maximálně využít toho, co už v areálu je a tím vlastně ušetřit. Včetně betonového korpusu a technologie. Projekt tak nevychází z bodu nula. Kdyby měl být volnočasový areál určený pro větší masu lidí, bylo by nutné vlastně všechno zbourat a postavit znovu. To účelem nebylo. Už teď je v bezprostřední blízkosti chystaného biotopu první prvek – inline dráha. Tu si vyžádalo město.

čebních prvků, pocitové stezky a podobně. Včetně vložení prvků, jako jsou třeba nějaké směrníky.

Ovšem na prvním místě musí být i bezpečnost všech návštěvníků. Například při využívání inline dráhy, kde může docházet ke konfliktům mezi sportujícími a pěšími. Řeší se proto způsoby, jak graficky umožnit a hlavně koordinovat všechny ty provoz. S tím souvisí rovněž zázemí. S možností odložit si věci a nabít si třeba elektro kola. Důležité je také zmínit, že areál by měl mít celoroční využití s aktivitami mimo koupání. „V momentě, kdy tam bude intenzivní koupání, je zcela normální, aby tam nejezdili bruslaři. Naopak v jarním a podzimním období nabídne využití hlavně pro bruslaře. Jde o to za pomoci určitého provozního řádu nastavit nekonfliktní řešení. Jak jsem slyšel, okruh by rádi využívali také biatlonisté. Chystané veřejné osvětlení pak může prodloužit využívání areálu až do pozdních večerních hodin. Jde právě o bruslaře a třeba také cyklisty,“ vysvětlil Ing. Ivan Marek.

Pokračování na straně 5

nové boleslavsko

oboru na sousední Bradlec. „Řešíme a rozpináme se do těch dalších hektarů té obory. Víme, že propojení rekreačního a relaxačního využití je nesmírně důležité. Tak je proto celý areál koncipovaný,“ upřesnil Ing. Ivan Marek.

V případě obory mají všechny zainteresované strany společný cíl. Totiž přeměnit oboru ze stávajícího lesa na les zvláštního určení. To znamená na les s převahou rekreačních funkcí, aby zůstal v kvalitě, jaké je. Také

Dá se na tom dobře stavět. Řekl bych, že i dvě třetiny ploch jsou stabilizované. Vyžadují opravdu jen nějakou udržovací nebo rozvojovou péči. Na zbývající třetině vznikaly za posledních patnáct let falešné prostory. Cenné zeleně tam bylo málo a my se budeme snažit s ní pracovat. Jinak předpokládáme přeměnu do původního stavu. To znamená užitnou louku se sadem.“

Prvním realizovaným krokem by měl pak být biotop. Jakmile se do-

ŠKODA AUTO Nadační fond

Pokračování ze strany 4

Přáním je zachovat vršek, náletový prostor a louku, kam se mohou umístit přírodní aktivity, které by na louce nevadily. Diskutovalo se o disk golfu nebo fotbal golfu. S možností odstranit náletový prostor, který je tam neudržitelný. S ponecháním těch vzácných a nejednodušších dřevin. „Prostě tam půjdeme a vyznačíme stromy, které tam mají chránit a zůstat. Chceme tomu zase dát nějakou přidanou hodnotu. Kosmonosy víc vnímáme jako vesnici, myšleno samozřejmě v tom dobrém slova smyslu. Je tady jiný charakter bydlení, než třeba v mladoboleslavské lokalitě Na Radouči, kde jsou paneláky. Můžeme podpořit vysazení nějakého komunitního sadu. S tím máme z jiných měst opravdu velmi dobré zkušenosti. Když to lidé vezmou za své, jedná se o zajímavou a atraktivní záležitost. Takže komunitní sad je jednou z možností, jak využít svah. Může tam vzniknout i sezónní letní kino nebo se prostory pro něj mohou připravit. A vznikají i další požadavky například pro letní příměstské tábory,“ nastínil možné využití Ing. Ivan Marek.

Důležitá je také otázka zdroje vody. V roce 2018 odborníci provedli zkušební vrt. Z něj byly několikrát odebrány vzorky pro následnou analýzu. Vyplynulo z ní, že voda by nebyla pitná. Ten pramen k tomu nevyhovuje. Je ale vhodný a propouští jako zdrojová voda. Pro biotop bude kvalita vody dostatečná. V dolní části je detenční nádrž, kam se bude voda z tohoto vrtu čerpat. V případě, že klesne odparem v biotopu, tak bude dopuštěna. Požadavek tam je také na pitka a sprchy. To už bude řešené pochopitelně normální pitnou vodou a vodo-
vodem.

PAVEL PETR

KOSMONOSY A BRADLEC PROPOJÍ NEJRŮZNĚJŠÍ STEZKY

Studie volnočasového areálu počítá také s propojením Kosmonos s obcí Bradlec. Vedení města v této záležitosti už jednalo s Lesy České republiky. Schůzku inicioval starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. V rozhovoru pro Zpravodaj vysvětlil vše důležité.

Jak je to v případě lesa, přes který se můžeme dostat na Bradlec, s jeho vlastníky?

„Třetina obory patří městu Kosmonosy. Zbýlé dvě právě Lesům České republiky. Proto jsme se společností zahájili jednání, ke kterým jsme přizvali starostku Bradlece Marii Horákovou. S tím, že Bradlec je přilehlá obec. Jsme propojeni právě skrz oboru.“

Kosmonosy a Bradlec se budou společně podílet na realizaci projektu?

„Ano, na všem bychom se chtěli podílet společnými silami. Při jednání s Lesy České republiky navíc šlo o to, že obě obce chceme propojit právě různými stezkami, které budou upravené. Náš budovaný volnočasový areál tak propojíme s tím bradleckým, kde se nachází vodní plochy Toťák a Švardák.“

Jak jednání dopadlo?

„Byla velmi konstruktivní. Podarilo se domluvit, aby zástupce Lesů České republiky představil celý tento program dozorčí radě společnosti. Lesy tak budou v průběhu tří let pracovat na vyčištění celého areálu a budou spolupracovat při realizaci stezek v oboře právě pro širokou veřejnost.“

Jedním z hlavních témat ale pochopitelně zůstává využití samotného volnočasového areálu v Kosmonosích. Jak veškeré aktivity kolem něj vlastně vnímáte?

„Vnímám to tak, že vlastně máme určitý náskok – v areálu, který je zasazen do naprosto výjimečného prostředí. Do okolí jezdím od roku 1982. V bývalém kosmonoském koupališti jsem se i koupal, než bylo zakonzervované. My dnes respektujeme stav toho korpusu a všeho ostatního. Skutečně se nesoustředíme jen na koupa-

liště. Snažíme se opravdu vytvořit volnočasový areál v plném slova smyslu. S možností využít tu relaxaci ke společensko-sportovnímu životu občanů bydlících převážně v Kosmonosích. To, že jsme našli shodu s architekty, je výzvou jak pro nás, tak i pro ně.“

Co je nyní aktuální směrem k úpravě areálu?

„Už jsme jako úkol zadali vykreslení celého toho prostoru. Probíhá totiž poptávkové řízení na stroj „Drtikol“. Ten provádí vlastně celou rekultivaci celého území. Teď probíhá výběrové řízení s poptávkou. V nejbližší době by mělo dojít k realizaci samotného vyčištění.“

V souvislosti s volnočasovým areálem se hovoří také o možnosti obnovit tradici příměstských táborů. Jak je tato záležitost daleko?

„V areálu se nachází deset kamenných základů chat. Už nás proto oslovili některé hokejové kluby včetně mladoboleslavských hokejistů a fotbalistů nebo třeba biatlonisté. Samozřejmě hlavně chceme, aby tábory využívaly hlavně sportovní a společenské organizace z Kosmonos. Pak se nabízí také možnost komerčního využití.“

Pokud se vrátíme do historie, ve-

lice populární mezi návštěvníky koupaliště byl ostrůvek. Bude zachován i ve stávajícím projektu?

„Došlo ke shodě, že ostrůvek zůstane. Stane se součástí relaxační zóny. Propojí oba břehy.“

Jak to vypadá s harmonogramem prací ve volnočasovém areálu?

„Už probíhají a ty hlavní budou zahájené v roce 2021. Dotazů od občanů na toto téma je opravdu hodně. Je vidět, jaký hlad po takové věci, která byla několik desetiletí slibovaná, je. Myslím, že je to skutečně za potřeby. Nevyužití takový areál by byla věčná škoda.“

PAVEL PETR

INTENZÍVNÍ SPOLUPRÁCE S NADAČNÍM FONDEM ŠKODA AUTO

Realizace projektu volnočasového areálu by se nemohla uskutečnit bez spolupráce s Nadačním fondem Škoda Auto. „Právě zástupcům Nadačního fondu bych chtěl poděkovat za jejich vstřícnost a ochotu. Za poslední rok se udělal obrovský kus práce a jejím výsledkem je mimo jiné i právě zmíněný projekt,“ pochvaloval si starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík.

Volnočasový areál v Kosmonosích není jediným potvrzením vzájemné spolupráce. Díky Nadačnímu fondu Škoda Auto město obdrží například radar na měření rychlosti. „Přístup ze strany Nadačního fondu je naprosto aktivní a konstruktivní. Znovu se vrátím k volnočasovému areálu. Díky podpoře se studie dostala již do projektové fáze a následná realizace nás čeká už v příštím roce. Musím poděkovat, že představitelé Nadace drží svůj slib a podílí se na podobných projektech. V Kosmonosích žije spousta lidí pracujících v mladoboleslavské automobilce. Mají tak prostor k seberealizaci a aktivnímu trávení volného času. Jak ve sportovní, tak kulturní oblasti. Je to součást motivace pro lidi, aby zůstávali v regionu a nestěhovali se pryč. Myslím si, že podobná spolupráce je příkladem také pro jiná města,“ zdůraznil PharmDr. Eduard Masarčík.

Z toho plyne také pohled druhé strany. Nadační fond Škoda Auto inicioval společný program Nové Bolešlavsko, v rámci kterého je hlavní prioritou právě podpora rozvoje regionu. Kosmonosy jsou v programu významným partnerem a množství společně připravovaných nebo již realizovaných projektů to potvrzuje. Klíčové je, aby partneři přicházeli s kvalitními záměry, které mají potenciál pozvednout náš region. Oblast revitalizace koupaliště toto bezesporu splňuje. „To je přesně případ využití zdejšího volnočasového areálu,“ říká Bohdan Wojnar, boleslavský patriot a člen dozorčí rady Nadačního fondu. „Po intenzivních jednáních o záměru jsme se nakonec shodli a městu pomohli zajištěním projektové studie. Máme radost, že je ze strany města chuť projekt realizovat. Už se podnikají první kroky, aby realizace mohla začít v příštím roce. Nadační fond je připraven hledat cestu jak projekt dále podpořit,“ uzavřel Bohdan Wojnar téma současné spolupráce.

PAVEL PETR

Civilní bezpečnostní služba přijme do pracovního poměru studenty - osoby se ZPS - starobní důchodce na pozici

PRACOVNÍK OSTRAHY A RECEPCE

Výhodné mzdové podmínky - pes výhodou.
Bližší informace na tel: 608 313 199, 732 408 337

PLACENÁ INZERCE

KONČÍCÍ ROK OČIMA ŠÉFREDAKTORA

Vážení Kosmonosáci, blíží se konec roku a tak můžeme trochu bilancovat. Moc mě totiž těší Váš zájem o Zpravodaj a také příznivé ohlasy jeho obsah. Přiznám se, že když jsem přebíral pomyslnou štafetu na přípravu, byla to pro mě velká výzva. Těšil jsem se na ni. Rád poznávám zajímavé lidi v Kosmonosích a lidi, kterým na rozvoji města opravdu záleží. Už jako malý kluk jsem třeba slýchal sliby, jak se opraví koupaliště. Ale až teď, po víc jak čtyřiceti letech, konečně vidím, že se opravdu něco děje. Se zájmem jsem také sledoval prezentaci volnočasového areálu. Věřím, že se opravdu zase někdy, a nebude to snad trvat tak dlouho, v něm znovu ponořím do vodní hladiny.

Potěšily mě i další záležitosti. Třeba to, jak můžeme spolupracovat se spolky na území města. Jak se činí Kulturní komise i další, a jak se daří sportovcům. Těm z Kosmonos mohou mnozí závidět. Třeba zmodernizovanou kuželnu a stále se roz-

růstající areál SK Kosmonosy. Tam se chystají další investiční akce, včetně výstavby umělé hrací plochy. Prostě nezbyvá mi nic jiného, než před všemi těmi nadšenci smeknout.

Z pohledu Zpravodaje se nám podařilo připravit už také celkem tři rozšířená čísla. To zatím poslední máte právě teď k dispozici. V tom bych rád pokračoval. Jak už jsem

zmínil, v Kosmonosích žije mnoho zajímavých lidí, kteří si zaslouží, aby se o nich vědělo. A děláme vše pro to, aby Zpravodaj byl ve Vašich schránkách vždy nejpозději na konci první poloviny měsíce.

Přišel jsem také s jedním návrhem – uspořádat anketu O sportovce Kosmonos. Včetně ocenění sportovních legend. Jen musíme vyčkat, až nám to situace dovolí. Zatím Vy, čtenáři, můžete přemýšlet o tom, koho byste třeba rádi uvedli do Síně slávy kosmonoského sportu. Za každý námět budu rád. Stejně i za tipy z jakékoli jiné, než sportovní oblasti.

Závěrem bych Vám všem za sebe i všechny, kteří se podíleli a podílejí na vzniku Zpravodaje, popřál příjemné a klidné svátky. Prožité hlavně ve zdraví a v kruhu Vašich nejbližších. A do roku 2021 Vám přeji vykročení pravou nohou. Ať se Vám v něm daří a společně zase Zpravodaj posunem.

PAVEL PETR

NOVÝ BETLÉM PRO NAŠE MĚSTO

Všichni vnímáme, že letošní vánoční svátky přeci jen budou o poznání jiné, než ty předešlé. Opatření se nevyhnula ani pořádání adventních trhů a rozsvěcení vánočního stromu tak, jak jsme byli zvyklí. Něco se ale přeci jen pro vás všechny

podařilo zajistit. Jedná se o novinku pro letošní rok – instalaci nového dřevěného betlému. Zhotovil ho pan Marek Pilař z firmy Dřevosochání Rohatsko přímo pro Kosmonosy. Betlém je umístěný na Černínském náměstí, stejně jako vánoční strom

a Ježíškova nebeská kancelář, kde můžete napsat nějaký vzkaz Ježíškovi. Doufáme proto, že se Černínské náměstí stane místem, které navodí tu pravou vánoční atmosféru a kde všem bude příjemně.

Za KK MARTINA STEGEROVÁ

O NEJLEPŠÍ DÝNI

I v době, kdy jsme měli omezené akce a nemohli pokračovat v plánovaných aktivitách, uspořádala Kulturní komise pro děti na facebooku soutěž O nejlepší dýni. Děti mohly poslat fotografie dýně, kterou ozdo-

bily a soutěžit ve dvou kategoriích. První se týkala největšího počtu lajků. Druhá tajného losování, kterého se ujaly děti naší kolegyně Terezy. Ceny si výherci mohli vyzvednout v květinářství Camilla. Podpory

paní Fajtové si vážíme a děkujeme za ni. Nakonec jsme se rozhodli i těm dětem, které nevyhrály, dát malou cenu. Opravdu se všichni snažili a dýně byly skutečně nádherné.

JANA JANCÁKOVÁ

VÁNOČNÍ SOUTĚŽ PRO DĚTI

Na listopad připravila Kulturní komise města Kosmonos soutěž pro děti. Téma znělo: MOJE VYSNĚNÉ VÁNOCE. Děti mohly poslat buď obrázek na téma Vánoce, nebo krátký příběh. Zvláštní poděkování patří třídě 5. A. paní učitelky Jany Kro-

nusové ze ZŠ Kosmonosy, kde se do soutěže zapojila celá třída v počtu 23 dětí. Celkem poslaly 23 obrázků a stejný počet příběhů. Do soutěže přišla i řada obrázků od dalších dětí. Některé z nich máte možnost vidět.

JANA JANCÁKOVÁ

PODĚKOVÁNÍ KOSMONOSKÝM HASIČŮM

Chtěli bychom poděkovat panu Rysovi za možnost dokončit kurzy šití v hasičské zbrojnici. Kurz byl vzhledem k opatřením vlády přerušen a v prosinci po uvolnění opatření se mohl dokončit. Bohužel jsme neměli k dispozici místo pro konání kurzu a pan Rys nám vyšel vstříc. Děkujeme. Pozadu nezůstává ani online výuka angličtiny seniorů a lekce jógy, které mají takovou oblibu, že probíhají až 5x týdně.

(jj)

ZÁBAVNÉ HODINY PRO DĚTI

Kulturní komise oslovila centrum Brick by Brick, zda nechce v době, kdy byly nejmenší děti doma a nechodily na kroužky, zvažít pořádání online zábavných a vzdělávacích hodin s kostičkami lego. Ředitel Martin Kos okamžitě souhlasil a během týdne se zorganizovala reklama na akci s přihláškami. Zajistila se cesta připojení a spojení dětí s lektory a moh-

lo se začít. Každý týden připraví lektori Martin a Olda téma, kterému se děti věnují a pak se diskutuje, tvoří a hodina uteče jako voda. A pokud někomu některé dílky chybí, nic se neděje. Martin Kos poradí, jak je nahradit. Všichni jsou spokojeni a těší se na další čtvrtek. Děkujeme centru Brick by Brick, byla to výzva a povedla se. KK JANA JANCÁKOVÁ

STO SEDMDESÁTKRÁT NA STUPNÍCH VÍTĚZŮ – TO JE KOSMONOSKÝ AUTOKROSAŘ PETR BARTOŠ

První autokrosovou sezónu absolvoval kosmonoský PETR BARTOŠ v roce 1995. O tři roky později mohl v rámci mistrovství republiky slavit úvodní triumfy při závodech v Humpolci a Dobřanech. V roce 2000 poprvé ovládl jeden ze závodů evropského šampionátu v německém městě Seelow. V kariéře, která ještě neskončila, hned 170 krát vystoupil na stupně vítězů. V padesáti závodech kraloval na domácích tratích. V Evropě si pro zlatý věnec dojel v pětadvaceti případech. Taková je dosavadní bilance devětačtyřicetiletého závodníka, který v současné době bydlí v lokalitě nad Galateou. Jako dítě ale vyrůstal na sídlišti Pod koupalištěm.

Pamětníci si v této souvislosti možná ještě vybaví burácející motor autokrosového speciálu. Ten patřil jeho tatínkovi Jiřímu Bartošovi. Od garáže na sídlišti vyrazil, obklopen hloučkem obdivovatelů, směrem ke koupališti. „Ano, taký si to moc dobře vybavím,“ vzpomíná Petr Bartoš a jeho další odpověď možná překvapí. „Tehdy jsem chodil do garáže spíš sporadicky. Táta mě vlastně nic nenechal dělat. V tu dobu mě to

ve Světu motorů. Vybírali z dobrých osmi set uchazečů. Ve finále vybrali mě a jednu holku. Tím jsem se vlastně dostal k závodění. A táta? Ten mě nechal svězt závodně po nějakých dvaceti letech.“

To ovšem neznamená, že by se nepohyboval kolem autokrosových závodů. Třeba ve Štikovské rokli v Nové Pace, kam chodili ještě před revolucí desetitisíce fanoušků. Pro Petra to bývala ideální možnost, jak si závodní víkendy užívat. Jak říká, tatínka hodně sledoval. Považoval se ale s trochou nadsázky za dítě ulice. „Nás kluky v těch prvopočátcích moc nezajímalo. Zajímalo nás to, že jsme venku a dáme si třeba nějaký ten párek. Ale opravdu jsem to moc neprožíval. Když to tak vezmu, byly to pro mě vlastně takové prázdniny. Otec při závodech a tréninku neměl čas mě hlídat. Mohl jsem si dělat, co jsem chtěl. Pro mě to v téhle situaci bylo dobré,“ vyprávěl Petr Bartoš a jedním dechem dodává: „Na druhou stranu si nemyslete, že po závodech byl problém mě najít. K tátovi jsem měl velký respekt. Vždycky jsem věděl, kdy se mám před odjezdem vrátit ...“

Ostatně, Jiří Bartoš se stal v roce 1990 autokrosovým mistrem Evro-

ál. Úvodní start ho nakopl. Zjistil, že autokros mu jde lépe, než závodění na okruzích. Prostě nějaký ten gen tam byl, nebylo o tom pochyb. „Já jsem potřeboval ne mít před sebou sklo v soutěžním speciálu, ale jen síť u buginy. Aby mi bahno lítalo do pusy. To asi pro mě bylo to pravé.“

Zažil pochopitelně řadu závodníků, se kterými soupeři tatínka. Třeba Jaroslav Hošek jezdí dodnes. „Pár táto-ových konkurentů jsem přímo na trati opravdu zažil. Přistupovali k tomu normálně. Ne že by to bylo v něčí prospěch nebo naopak. Dnes je to podobné a děje se to i mě. Jezdí děti mých tehdejších konkurentů.“

Dokonce se i s tatínkem jako soupeřem na trati potkal. V roce 1995 společně odjeli pár závodů. „Choval se ke mně stejně, jako k ostatním soupeřům. Vybavím si třeba závod v Humpolci. Startoval jsem ze druhé řady a on mě hned sestřelil. Jako chorou vránu ... Hned mě vyslal v první zatáčce. Já jsem to ale ustál. Jemu pak praskla spojivá hřídel. Já měl obrovskou radost, že jsme ho viděl stát na trati a že už nejede. Potom jsem se ho ptal, co dělal. A on mi odpověděl, že se tam motám, jak vítr v bedně a bylo (smích) ... Zmíním i jednu raritu. Ve volném tréninku jsem skončil na střeše a tátovi se to samé povedlo v první rozjížděce. Pikantní bylo, že to byl asi můj čtvrtý závod a byl jsem na střeše už potřetí. Táta hrozně nadával a pak na ní skončil taky...“

To už si začal uvědomovat, kolik dřiny za úspěchem je. „Když máš kolem sebe tolik lidí, musíš být dobrým manažerem, aby všechno fungovalo. Dobrý musíš být i v tom, abys sehnal sponzory. Abys mohl řídit nějaký ten byznys a z toho si všechno zafinancovat,“ ví moc dobře pokračovatel slavného autokrosového rodu Bartošů. Petr se za svou kariéru stal čtyřikrát mistrem Evropy. V devíti případech slavil domácí titul. O něčem takovém ani nesnil. Možná jen o tom být lepší, než jeho velký vzor – táta. „Ten cíl tam v žádném případě ze začát-

ku nebyl. Prostě jsem chtěl závodit. Postupně se kariéra začala rozvíjet. Byla docela úspěšná, ale určitě jsem ten cíl v hlavě neměl. V tom smyslu, že bych chtěl překonávat táta. Byl jsem rád, že závodíme, jde nám to a podpora od táty je taková, jaká je. A že se i on našel ve své druhé roli. Nejen jezdecké, ale i manažerské. Myslím si, že v obou rolích byl úspěšný. Já zase trochu točil tím volantem. Všechno se prostě spojilo tak, jak mělo. Určitě jsem ale nepřemýšlel o tom, že chci táta překonávat. Nebo být dokonce lepší, než on. A já lepší, než táta nejsem. On mě k tomu dovedl a má tak těch titulů, ať už jako jezdec nebo manažer. Myslím si, že jsem ho nikdy nepřekonal. Je to hlavně jeho zásluha, co jsem dokázal,“ uvědomuje si moc dobře. Mimochodem, v jeho stopách se vydal také syn Jakub. Pár let také závodil. Bohužel měl zdravotní problémy a lékaři mu doporučili, aby tento druh sportu nedělal. Zpátky ale k Petru Bartošovi. Sám se považuje dnes za závodního polodůchodce. Ještě sport definitivně na pomyslný hřebíček nepověsil. S takovými myšlenkami si už ovšem pohrává. Zatím poslední závod jen loni v Itálii v rámci seriálu mistrovství Evropy. Letos kvůli koronaviru nejel vůbec.

„Ano, musím se přiznat, že skutečně už přemýšlím o možném konci kariéry. Těch aktivit, co mám, je strašně moc. Myslím si, že autokros už mi jen bere. Už mi všechno dal, spoustu sebral. Protože těch strávených dní a nocí na závodech bylo nespočet. Žádný autokrosař nedostal toho tolik, co já. Dnes už mám spíš volnočasové aktivity. Patří mezi ně kolo, lyže, rybaření. Prostě všechno možné, co se dá sdílet s dětmi a kamarády. Rád bych si třeba udělal jednu velkou radost

– pořídil si na stáří nějakou nemovitost na horách,“ přiznal Petr Bartoš. Zatím ovšem počítá se startem na autokrosové tratích. Nejen v České republice, ale také v Evropě. „Jsem skutečně přihlášený. Mám podanou žádost o další rok státní reprezentace. Upřímně ale – mám dneska úplně nový autokrosový seriál. Auto, které nemá ujetý ještě ani metr. K němu druhé zánovní, repasované. Kdyby se ale objevil zájemce o jeho koupi, prodal bych ho. Pak bych se zúčastnil už jen sporadicky. S nějakým pronajatým autem. Prioritou pro mě je ho prodat a jít si za svým už zmíněným snem. Prostě se nějakým stylem snažit ne přímo odstěhovat, ale většinu času trávit na českých horách.“

Před sebou má ale ještě jednu sportovní výzvu. Tou je Rally Dakar. Už nyní se malinko zapojil do projektu Tomáše Engeho. V minulosti prvního a zatím jediného Čecha startujícího ve formuli 1. Letos dostal nabídku, aby se tam zatím alespoň jel podívat... „Je to určitě nějaký můj malý sen. Spíš bych to chtěl vidět, zažít atmosféru slavného závodu. Už rok nebo dva zpátky jsem měl nabídku, abychom jeli servisním autem přímo v závodě. Zatím jsme se k tomu nedopracovali. Tak uvidíme, jaké budou další plány a aktivity. Myslím si, že se to třeba povede. Když ne jako jezdec, určitě jako doprovod. A že se o jezdcích na Dakaru říká, že to jsou v jistém slova smyslu blázni? Já si nemyslím, že blázni jsou a já že bych mezi těma bláznama mohl být jedním z králů. Že jsem velký blázen.“

Současnost má pak, vedle závodění, spojenou také s podnikáním. Od devadesátých let budovali s tatínkem autoservis. Ten vlastně Petr spravoval sám. Otec se hlavně věnoval závodění a později zmíněné manažerské roli. Později dokonce zahájili malou strojní výrobu v Deblí. „Výroba se začala rozjíždět. Tatínek pak ale zemřel a na mě to všechno spadlo. V tu dobu jsem o strojírenství věděl akorát to, jaký je rozdíl mezi soustruhem a frézou ... Presto jsem to chtěl zkusit rozběhnout. Podařilo se a jsem rád, že jsem nezahodil to, o čem táta snil. Já v tom pokračoval. Úspěšní jsme byli v závodění a i z podnikatelského úspěchu nějakou radost mít musím,“ prozradil Petr Bartoš na závěr převážně autokrosového povídání.

PAVEL PETR, fotila JANA MENSATOROVÁ/BEZ FRÁZÍ

opravdu moc netáhlo. Prostě jsem si užíval dětství. Bavilo mě akorát, když jsem slyšel vrčící motor buginy. Šel jsem se podívat, ale že bych se na tom podílel, to ne.“

Z dětství tak má spíš jiné vzpomínky. „Vybavím si spoustu výborných kamarádů, co mi zůstali dodnes. Vzpomenu si na kolo, hokejbal, Švardák a taky třesně. A z večerů třeba na to, jak jsem tátovi sebral klíče a odjel někým autem...Upřímně, půjčoval jsem si je s jeho dovolením i bez něj. Bez karambolů se to neobešlo. Těch rozbitých aut bylo hodně. Jak dědečků, tak i táty, dokázal jsem nabourat i autobus. Do čeho jsem sedl, to jsem zkrátka vyvážel, protože jsem tu hranici hledal z druhé strany,“ prozradil na sebe Petr Bartoš.

Snad byl předurčen pro zápolení rychlých kol. Nejprve ovšem závodně lyžoval, věnoval se cyklotriálu. Až konkurz na vojně ho ale nasměroval na závodní okruhy. Vyhrál ho a mohl se představit v seriálu Ford Fiesta Cup. Ten se rozjížděl po revoluci. „Výplnil jsem tehdy nějaký dotazník

py. Syn Petr na něj mohl být náležitě pyšný. Měl k tátovi velký respekt. Obecně ve všem. „Měl takovou povahu, a bylo to dobře, že jsem respekt z něj opravdu měl. Řadě věcí jsem se díky tomu mohl vyvarovat. Když jsem nějaký problém měl, moc se mi za ním jít nechtělo. On mi ale vždycky pomohl. Ten respekt tam oprávněně byl. Vůbec netuším, co by ze mě bylo, kdybych ten respekt z táty neměl. A byl jsem na něj náležitě pyšný, když se stal mistrem Evropy. Na druhou stranu – závody, kde slavil titul, jsem osobně neviděl a zas tak extrémně to neprožíval. Tím, jak jsem nezávodil mi nedocházela jedna podstatná věc. Totiž kolik práce, dřiny a odříkání za tím bylo. To mi začalo docházet, až když jsem sám začal jezdit. Že to prostě není jen o točení volantem, ale také o dalších věcech,“ přiznává Petr Bartoš.

Při vzpomínkách na svůj první autokrosový závod se na dlouhou dobu odmlčí. Tuší, že to bylo ve Velkém Meziříčí, kde se probojoval až do finále. Tam ho zradil diferenci-

ZA ZRCADLEM – SPORTOVNÍ OSOBNOSTI V KOSMONOSÍCH

Do Kosmonos v průběhu letošního roku zavítala celá řada známých osobností ze světa sportu. Usedly do křesla v pořadu Za zrcadlem. Ať už v restauraci v areálu SK Kosmonosy, v kavárně Café Hruška a také v Zrcadlové sále zámku Kosmonosy. Stačí zmínit hokejisty Radana Lence a Romana Willa, automobilové závodníky Ladislava Křečka a Filipa Mareše, biatlonistu Michala Krčmáře a trenéra Aleše Ligauna, parahokejisty Michala Vápenku se Zdeňkem Krupičkou, motoristy Davida Pabišku a Patrika Markvarta nebo v posledním případě hokejisty Radima Vrbatu a Václava Nedorosta. Protože se blíží Silvestr, nabídneme dnes alespoň malou ochutnávku z těchto besed. Samozřejmě s pohledem do zákulisí jednotlivých sportovních odvětví. Apokud možno zcela vážně...

S HOKEJISTY RADANEM LENCEM A ROMANEM WILLEM

Cyklus Za zrcadlem otevřela beseda v restauraci areálu SK Kosmonosy na hokejové téma. Hosty byli bývalí hokejisté Mladé Boleslavi Radan Lenc a Roman Will. Oba velcí kamarádi. Na ledě i mimo něj.

„Známe se společně dobrých deset, možná třináct let,“ začal povídání rodák z Kosmonos Radan Lenc. „Po pravdě řečeno jsme toho ale společně zase tak moc neodehráli. Roman byl vždy o tu úroveň výš. Ted' je v Rusku, tak nevím, jestli se za ním zase dopajdám (smích).“ Prostě zdálo se, že na něj jeho parták v tomhle moc nemyslí. „Vždycky mi ale doporučí. Jo, pojď sem, je to tam dobrý. Já mu věřím,“ dodal s úsměvem na rtech Radan Lenc. A proč ho jeho parták nikam nezval? Roman Will se okamžitě bránil: „Já se snažím ho všude brát. I do Liberce, kde ted' hraje, jsem ho doporučil... Ted' je to už na něm, já proto dělám maximum.“ „To chceš říct, že pořád dělám málo?“ Vložil se znovu do povídání Radan Lenc. Dostal bleskurychlou odpověď. „Furt je to málo ...,“ dodal ne úplně vážně Roman Will. Tím ale špičkování obou sportovců neskončilo. „Roman byl v Liberci déle než rok. Ve Švédsku ne a nestihl mi to domluvit. Ted' hraje v rus-

Hokejisté Roman Will (vlevo) a Radan Lenc se fotili i se svými fanoušky. Třeba Tadeášem Dragounem.

Kosmonoský rodák a dnes hokejista Liberce Radan Lenc

kém Traktoru Čeljabinsk. Tam už snad bude delší dobu a domluví mi to tam,“ věří Radan Lenc. „Loni jsem opravdu neměl manipulační prostor ho tam dostat,“ kontroval Roman Will. Možná to bylo tím, že se dost

Na zvědavé otázky odpovídal aktuálně gólmán ruského Traktoru Čeljabinsk Roman Will

dobře nenaučil švédsky a nemohl jim to pořádně vysvětlit. „Já jim to pořád říkal, ale mám pocit, že mi nerozuměli... To byl problém. Ted' se snad rusky naučím a oni to pochopí. A mimochodem, zase v reprezentaci mi průvodce dělal Lencík. Vždycky jsme se těšili na nominaci a koukali, jestli se tam společně objevíme. Tam už je vlastně kapitánem reprezentace,“ upřesnil Roman Will. „Tam jsem ho zase dostal já,“ uzavřel Radan Lenc povídání o hokejovém životě se svým velkým kamarádem.

Při kosmonoských besedách také voněl benzín. Před Rally Bohemia totiž odpovídali na otázky legendární jezdec a Kosmonosák v jedné osobě Ladislav Křeček a také zástupce té současné generace automobilových jezdců Filip Mareš. Právě on se opět v restauraci na fotbalovém hřišti rozpovídal. O rychlosti a pokutách spojených s účastí v soutěžích.

Jako první se Filip Mareš při svém vyprávění vydal do Francie. Psal se rok 2017. Prý krásný závod a fantastické tratě. „Přiznám se, že jsem se vůbec neorientoval v tom, kolik různých policistů ve Francii vlastně je,“ začal vyprávět Filip Mareš. „A k čemu kteří jsou dobří nebo špatní.“

Také pro závodníky tam platí přísné předpisy, které musí v běžném provozu dodržovat. Ani metr třeba nesmí odjet mezi jednotlivými rychlostními zkouškami v přílbě. Za to bývají prý velké pokuty. „Vzorně jsme vždy dojezili a v cíli rychlostních zkoušek si přílby sundávali. Jenže po jedné jsme opravdu pospíchali. Věděli jsme, že musíme ještě namontovat světelnou rampu, kterou jsme měli v autě. Krásně jsme to měli vymyšlené, jenže dojezili jsme nadměrný náklad a v serpentínách ho nebylo kde předjet. Domluvili jsme se, že zastavíme a rampu namontujeme. A že kamión zmizí. Jenže nezmizel ...“

Čas utíkal a Filip Mareš tušil, že se nevyhne penalizaci. „V momentě, kdy jsem za to vzal, a ve městě jel možná stovkou, jako první jsem dojel policisty... Říkal jsem si, že to třeba bude jen městská. Za městem jsem je předjel, měli nějaké Punto. Čekal jsem, co bude. Nebyli schopni zareagovat,“ vzpomínal Filip Mareš. V dalších serpentínách ovšem potkal zase pro změnu pomalu jedoucí řidičku. „V jedné

ze zatáček jsem jí to naložil. Bohužel ve chvíli, kdy proti vyjeli další policisté. Hodně nebezpečná situace, tak jsem pokračoval v té rychlosti na start erzety. Pak už jsem si připadal jako Luis de Funés v Četnicích ze Saint Tropéz, kdy se snažil ututlat krádež obrazu. Začali se tam sjíždět houkající policejní vozy snad z celé Francie. Stáli jsme na startu a koukali, co se děje... Až pak mi začalo docházet, že to je kvůli mně. Francouze vůbec nezajímala nějaká angličtina. Jeden mi lehl na kapotu a že nebudu pokračovat v závodě, snad ani v životě ... Ani nevím jak se to podařilo vykomunikovat. Nakonec jsme mohli erzetu odjet, a docela dobře.“

Večer ho ovšem čekalo dlouhé vysvětlování na ředitelství a pořádně tučná pokuta. Mnohokrát se musel omluvit a druhý den byl pod neustálou

Filip Mareš se rozpovídal také například o pokutách

kontrolou. Čekali na jeho prohřešek, aby ho mohli poslat za mříže. Pokutu zaplatil ve výši 250 eur. A výdělek ze závodu byl nulový. „Byl jsem přesně 250 eur v mínusu,“ říká už s úsměvem Filip Mareš.

Nebyl to ale jediný jeho prohřešek. Dokonce přiznal, že při závodech přišel o řidičské oprávnění. Kdysi na Barum Rally při jedné z rychlostních zkoušek startujících zhruba pět

Automobilový jezdec Filip Mareš doprovodil na besedě před Rally Bohemia kosmonoskou legendu Ladislava Křečka.

set metrů za železničním přejezdem. Docela frekventovaném, na jednom z hlavních koridorů. „Je zvykem, že posádky zastaví třeba čtyři kilometry před startem rychlostní zkoušky. Pak už auto zahříváme a jedeme přesně na minutu. To přesně jsme udělali a o přejezdu pochopitelně věděli. Dali jsme si rezervu minutku a doufali, že nás to nepotká. Já jsem tam odbočil a viděl už blikat červené světlo. Závozy ale ještě byly nahoře. Měl jsem krátký čas na rozhodnutí. Spolujezdec na mě křikl, ať jedu. Každopádně jsme přejezd proletěli. Horší bylo, že jsem věděl o policajtech, kteří tam byli a čekali na takového blbce, jako jsem já... Poté, co šly závozy nahoru, už jsme se chystali jet na start. Jenže v tu chvíli mě za dveře chytila paní policistka a začala mě zkoušet z otázek, jestli jsem jako při smyslech. Musel jsem odevzdat papíry a taky odpovědět na otázky, na které jsem se vymlouval, že neumím odpovědět. Navigátor Jan Hloušek vzal veškeré papíry a běžel dobrých 500 metrů na start erzety. Ostartovali jsme, Honza se chytl s dechem na nějakém osmnáctém kilometru a to nebylo dobré,“ líčil Filip Mareš. Dlouho se nic nedělo. Až po čtvrt roce dostal vyrozumění, že mu na jeden měsíc odeberají řidičák. I takový prostě může být svět automobilových soutěží ...

PROSTĚ BIMBO – NA SLOVÍČKO S MICHALEM KRČMÁŘEM

Jedním z nejznámějších hostů v pořadu Za zrcadlem byl biatlonista MICHAL KRČMÁŘ. Český reprezentant a stříbrný medailista z posledních olympijských her. Navíc neuvěřitelně skromný člověk, který nikdy nezkaží žádnou legraci a všechny kolem sebe nabíjí velkým množstvím energie. To také potvrdil v Café Hruška, kde ho při besedě doplnil jeden z trenérů národního týmu Aleš Ligaun. Oba si také našli čas k návštěvě sedmiletého Tadeáška Dragouna, bojujícího od narození s následky dětské obrny.

Michale, vám se přezdívá Bimbo. Nikde jsem ale neslyšel příběh, jak se vlastně přezdívka zrodila.

„Příběh ještě nemám, ještě jsem si ho nevymyslel. Já sám vlastně nevím,

Michal Krčmář bavil svými historkami zaplněný sál Café Hruška

jak to vzniklo. Vím, že to vzniklo ze slova bimbas. Trenérům se to ale zdálo moc hanlivé. Tak to zjemnili na Bimba. Kluci mi ale občas Bimbas řeknou. Ted' už mám novou přezdívku a ta bude, myslím si, zajímavější.“

Prozradíte jí nebo zůstane biatlonovým fanouškům utajená? „Už vlastně jsem v tom týmu jeden z těch starších. Junioři mi začali

říkat Otec Fouras. Z pevnosti Boyard (smích)...“

Vy jste nejstarší v českém týmu?

„Nejstarší naštěstí ne ... Naštěstí se nám podařilo přemluvit na další rok Ondřeje Moravce a ten je starší. Pak tam je ještě Tomáš Krupčík. Když to ale rozdělíme, jsem v té starší polovině (smích).“

Rozumím tomu dobře, že jste Ondru Moravce tedy přemlouval, aby ještě minimálně ten rok závodil?

„Já myslím, že jsme ho ukecávali tak nějak všichni ... Všichni cítíme, že ho ještě v týmu potřebujeme a má mu co dát.“

Co českému týmu může v devětdvaceti letech dát Michal Krčmář?

„Já doufám, že hodně. Mám to tak nastavené. Samozřejmě sport je nevyzpytatelný. Určitě se necítím tak,

Biatlonista Michal Krčmář představil v Kosmonosích také svou zbraň

že bych jen tak dojel svou kariéru. Mám v hlavě, abych ještě něco dokázal. Konkrétní přání asi neprozradím. Spíš to vidím na nějakou práci. O tom, aby se něco povedlo a někde zabodoval.“

Co to znamená? Uspěť na nějaké olympiádě a navázat na stříbro z té poslední?

„Když půjde všechno ideálně,

tak samozřejmě bych rád absolvoval ještě dvě olympiády. Mezitím jsou mistrovství světa. Někdy ty akce tam jsou. Hlavně na tyto akce se připravujeme, k nim olympijské cykly směřují. Ve finále jsem pak spokojený, když se mi povede třeba čtvrté místo v Novém Městě na Moravě. To je pro mě krásný výsledek a super závod.“

Je to ale jedno místo za stupni vítězů?

„Ano, je (smích) ... Na olympiádě mi také říkali, že jsem byl jen čtyři sekundy za zlatem. Jenže ty čtyři sekundy jsou tak strašně dlouhé. A i čtvrté místo je hezké.“

STRÁNKU PŘIPRAVILI:
TEXT: PAVEL PETR
FOTOGRAFIE: MARTIN VESELÝ